

Διατακτικό

Το άρθρο 3, παράγραφος 1, στοιχείο γ', της οδηγίας 76/207/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 9ης Φεβρουαρίου 1976, περί της εφαρμογής της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως ανδρών και γυναικών, όσον αφορά την πρόσβαση σε απασχόληση, την επαγγελματική εκπαίδευση και προώθηση και τις συνθήκες εργασίας, όπως τροποποιήθηκε από την οδηγία 2002/73/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Σεπτεμβρίου 2002, έχει την έννοια ότι εθνική ρύθμιση η οποία, προκειμένου να προωθήσει την πρόσβαση στην απασχόληση νέων εργαζομένων, επιτρέπει σε εργοδότη να καταγγείλει τις συμβάσεις εργασίας εργαζομένων που απέκτησαν δικαίωμα συντάξεως γήρατος, όταν η σύνταξη αυτή παρέχεται στις γυναίκες πέντε έτη νωρίτερα από την ηλικία που καθορίστηκε για τους άνδρες, συνιστά άμεση διάκριση λόγω φύλου, απαγορευόμενη από την εν λόγω οδηγία.

(¹) ΕΕ C 282 της 21.11.2009.

Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 18ης Νοεμβρίου 2010 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Βασιλείου της Ισπανίας

(Υπόθεση C-48/10) (¹)

(Παράβαση κράτους μέλους — Περιβάλλον — Οδηγία 2008/1/ΕΚ — Ολοκληρωμένη πρόληψη και έλεγχος της ρυπάνσεως — Προϋποθέσεις αδείας των υφισταμένων εγκαταστάσεων — Υποχρέωση διασφάλισης της εκμεταλλεύσεως των εγκαταστάσεων αυτών σύμφωνα με τις απαιτήσεις της οδηγίας)

(2011/C 13/24)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωπος: A. Alcover San Pedro)

Καθού: Βασίλειο της Ισπανίας (εκπρόσωπος: F. Díez Moreno)

Αντικείμενο

Παράβαση κράτους μέλους — Παράβαση του άρθρου 5, παράγραφος 1, της οδηγίας 2008/1/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Ιανουαρίου 2008, σχετικά με την ολοκληρωμένη πρόληψη και έλεγχο της ρυπάνσεως (ΕΕ L 24, σ. 8) — Εγκαταστάσεις δυνάμενες να έχουν επιπτώσεις στις εκπομπές στην ατμόσφαιρα, το νερό και το έδαφος και στη ρύπανση — Προϋποθέσεις αδείας των υφισταμένων εγκαταστάσεων

Διατακτικό

1) Το Βασίλειο της Ισπανίας, μη λαμβάνοντας τα απαραίτητα μέτρα ώστε οι αρμόδιες αρχές να μεριμνούν, με άδειες εκδιδόμενες σύμφωνα με τα άρθρα 6 και 8 της οδηγίας 2008/1/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Ιανουαρίου 2008, σχετικά με την ολοκληρωμένη πρόληψη και έλεγχο της ρυπάνσεως ή, προσηκόντως, με την επανεξέταση των προϋποθέσεων και, ενδεχομένως, με την επικαιροποίησή τους, ώστε η εκμετάλλευση των υφισταμένων εγκαταστάσεων να γίνεται σύμφωνα με τις απαιτήσεις των άρθρων 3, 7, 9, 10, 13, 14, στοιχεία α') και β'), καθώς και 15, παράγραφος 2, της οδηγίας αυτής, το αργότερο στις 30 Οκτωβρίου 2007, με την επιφύλαξη των λοιπών ειδικών δια-

τάξεων του δικαίου της Ένωσης, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 5, παράγραφος 1, της οδηγίας αυτής.

2) Καταδικάζει το Βασίλειο της Ισπανίας στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 100 της 17.04.2010

Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 9ης Νοεμβρίου 2010 [αίτηση του Amtsgericht Stuttgart (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Bianca Purucker κατά Guillermo Vallés Pérez

(Υπόθεση C-296/10) (¹)

[Δικαστική συνεργασία επί αστικών υποθέσεων — Διεθνής δικαιοδοσία, αναγνώριση και εκτέλεση αποφάσεων σε γαμικές διαφορές και διαφορές γονικής μέριμνας — Κανονισμός (ΕΚ) 2201/2003 — Εκκρεμοδικία — Διαδικασία επί της ουσίας σχετικά με το δικαίωμα επιμέλειας τέκνου και αίτηση λήψεως προσωρινών μέτρων σχετικά με το δικαίωμα επιμέλειας του ίδιου τέκνου]

(2011/C 13/25)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Amtsgericht Stuttgart

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Bianca Purucker

κατά

Guillermo Vallés Pérez

Αντικείμενο

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Amtsgericht Stuttgart — Ερμηνεία του άρθρου 19, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) 2201/2003 του Συμβουλίου, της 27ης Νοεμβρίου 2003, για τη διεθνή δικαιοδοσία και την αναγνώριση και εκτέλεση αποφάσεων σε γαμικές διαφορές και διαφορές γονικής μέριμνας, ο οποίος καταργεί τον κανονισμό (ΕΚ) 1347/2000 (ΕΕ L 388, σ. 1) — Αρμοδιότητα δικαστηρίου κράτους μέλους να εκδικάζει επί της ουσίας αγωγή σχετικά με το δικαίωμα επιμέλειας τέκνου έχοντος συνήθη διαμονή στο εν λόγω κράτος, οσάκις δικαστήριο άλλου κράτους μέλους επελήφθη προγενέστερα αίτησης ασφαλιστικών μέτρων στο πλαίσιο διαφοράς μεταξύ των ιδίων διαδίκων και αφορώσας το δικαίωμα επιμέλειας του ίδιου τέκνου — Έννοια «πρώτου επιληφθέντος δικαστηρίου»

Διατακτικό

Το άρθρο 19, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) 2201/2003 του Συμβουλίου, της 27ης Νοεμβρίου 2003, για τη διεθνή δικαιοδοσία και την αναγνώριση και εκτέλεση αποφάσεων σε γαμικές διαφορές και διαφορές γονικής μέριμνας, ο οποίος καταργεί τον κανονισμό (ΕΚ) 1347/2000, δεν εφαρμόζεται οσάκις δικαστήριο κράτους μέλους, επιληφθέν πρώτο για τη λήψη μέτρων περί γονικής μέριμνας, δικάζει μόνο στο πλαίσιο παροχής προσωρινής δικαστικής προστασίας, κατά το άρθρο 20 του κανονισμού αυτού, και δικαστήριο άλλου κράτους μέλους, έχον κατά τον ίδιο κανονισμό διεθνή δικαιοδοσία να κρίνει επί της ουσίας, επιλαμβάνεται δεύτερο αιτήσεως για τη λήψη των ιδίων μέτρων, είτε προσωρινώς είτε οριστικώς.

Το γεγονός ότι δικαστήριο κράτους μέλους επιλαμβάνεται στο πλαίσιο διαδικασίας ασφαλιστικών μέτρων ή ότι εκδίδεται απόφαση στο πλαίσιο τέτοιας διαδικασίας και δεν προκύπτει από οιοδήποτε στοιχείο της υποβληθείσας αιτήσεως ή της εκδοθείσας αποφάσεως ότι το επιληφθέν για την παροχή προσωρινής δικαστικής προστασίας δικαστήριο έχει διεθνή δικαιοδοσία κατά τον κανονισμό 2201/2003 δεν έχει κατ' ανάγκη ως συνέπεια να αποκλείεται η ύπαρξη αγωγής –όπως ενδεχομένως επιτρέπει το εθνικό δίκαιο του εν λόγω κράτους μέλους– συνδεομένης με την αίτηση ασφαλιστικών μέτρων και περιέχουσας στοιχεία εκ των οποίων να αποδεικνύεται ότι το επιληφθέν δικαστήριο έχει διεθνή δικαιοδοσία κατά τον κανονισμό αυτόν.

Οσάκις, παρά τις προσπάθειες που κατέβαλε προκειμένου να ενημερωθεί από τον διάδικο που προτείνει ένσταση εκκρεμοδικίας περί του πρώτου επιληφθέντος δικαστηρίου και της κεντρικής αρχής, το δικαστήριο που επελήφθη δεύτερο δεν διαθέτει κάποιο στοιχείο το οποίο να επιτρέπει τον καθορισμό του αντικειμένου και της αιτίας μίας ενώπιον άλλου δικαστηρίου ασκηθείσας προσφυγής και να αποδεικνύει, ιδίως, τη δικαιοδοσία του δικαστηρίου αυτού κατά τον κανονισμό 2201/2003, και οσάκις, εξαιτίας ειδικών περιστάσεων, το συμφέρον του παιδιού επιτάσσει την έκδοση αποφάσεως που να δύναται να αναγνωρισθεί σε κράτη μέλη διαφορετικά από αυτό όπου βρίσκεται το δικαστήριο το οποίο επελήφθη δεύτερο, απόκειται στο δικαστήριο που επελήφθη δεύτερο, κατόπιν εύλογης προθεσμίας αναμονής απαντήσεων επί των διατυπωθέντων ερωτημάτων, να συνεχίσει με την εξέταση της ενώπιόν του κατατεθείσας προσφυγής. Η διάρκεια της εύλογης αυτής προθεσμίας αναμονής πρέπει να λαμβάνει υπόψη το ύψιστο συμφέρον του παιδιού σε συνάρτηση με τις συγκεκριμένες περιστάσεις της εκάστοτε διαφοράς.

(¹) EE C 221 της 14.8.2010.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Varhoven administrativen sad (Βουλγαρία) στις 7 Ιουλίου 2010 — Krasimir Asparuhov Estov, Monika Lyusien Ivanova και Kemko International EAD κατά Ministerski savet na Republika Bulgaria

(Υπόθεση C-339/10)

(2011/C 13/26)

Γλώσσα διαδικασίας: η βουλγαρική

Αιτούν δικαστήριο

Varhoven administrativen sad

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγοντες: Krasimir Asparuhov Estov, Monika Lyusien Ivanova και Kemko International EAD

Καθού: Ministerski savet na Republika Bulgaria

Με διάταξη της 12ης Νοεμβρίου 2010 το Δικαστήριο (όγδοο τμήμα) έκρινε ότι είναι προδήλως αναρμόδιο να απαντήσει στα ερωτήματα που του υπέβαλε το Varhoven administrativen sad (Βουλγαρία).

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Court of Appeal in Northern Ireland (Ηνωμένο Βασίλειο) στις 29 Σεπτεμβρίου 2010 — Seaport (NI) Ltd, Magherafelt district Council, F P McCann (Developments) Ltd, Younger Homes Ltd, Heron Brothers Ltd, G Small Contracts, Creagh Concrete Products Ltd κατά Department of the Environment for Northern Ireland

(Υπόθεση C-474/10)

(2011/C 13/27)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Αιτούν δικαστήριο

Court of Appeal in Northern Ireland

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσες: Seaport (NI) Ltd, Magherafelt district Council, F P McCann (Developments) Ltd, Younger Homes Ltd, Heron Brothers Ltd, G Small Contracts, Creagh Concrete Products Ltd

Καθού: Department of the Environment for Northern Ireland

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχει η οδηγία [2001/42] (¹) την έννοια ότι, οσάκις μια δημόσια αρχή που είναι αρμόδια για την εκπόνηση σχεδίου, το οποίο εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του άρθρου 3, διαθέτει, επίσης, γενική περιβαλλοντική αρμοδιότητα σε ορισμένο κράτος μέλος, δύναται το εν λόγω κράτος μέλος να μην ορίσει, βάσει του άρθρου 6, παράγραφος 3, της οδηγίας, καμία αρμόδια αρχή για διαβουλεύσεις για τους σκοπούς των άρθρων 5 και 6;
- 2) Έχει η ανωτέρω οδηγία την έννοια ότι οσάκις η δημόσια αρχή που είναι αρμόδια για την εκπόνηση σχεδίου, το οποίο εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του άρθρου 3, διαθέτει, επίσης, γενική περιβαλλοντική αρμοδιότητα σε ορισμένο κράτος μέλος, οφείλει το εν λόγω κράτος μέλος να εξασφαλίσει την αυτοτέλεια της αρχής που θα ορισθεί για διαβουλεύσεις από την ανωτέρω δημόσια αρχή;
- 3) Έχει το άρθρο 6, παράγραφος 2, της ανωτέρω οδηγίας την έννοια ότι η προϋπόθεση που θέτει, κατά την οποία στις αρχές που αναφέρονται στην παράγραφο 3 και στο κοινό που αναφέρεται στην παράγραφο 4 του άρθρου αυτού δίδεται έγκαιρη και πραγματική ευκαιρία να εκφράσουν τη γνώμη τους «εντός εύλογων χρονικών περιθωρίων», έχει μεταφερθεί στην εσωτερική έννομη τάξη με κανόνες που προβλέπουν ότι η αρμόδια για την εκπόνηση του σχεδίου αρχή καθορίζει ανά περίπτωση την προθεσμία εντός της οποίας πρέπει να εκφραστούν οι γνώμες αυτές, ή πρέπει οι κανόνες που μεταφέρουν την οδηγία στην εθνική έννομη τάξη να προβλέπουν οι ίδιοι ορισμένη προθεσμία ή διαφορετικές προθεσμίες υπό διαφορετικές περιστάσεις εντός των οποίων πρέπει να εκφραστούν οι εν λόγω γνώμες;

(¹) Οδηγία 2001/42/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 27ης Ιουνίου 2001, σχετικά με την εκτίμηση των περιβαλλοντικών επιπτώσεων ορισμένων σχεδίων και προγραμμάτων (ΕΕ L 197, σ. 30).